

ODAP
Dünyayı Okumak İçin...

ODAP MERKEZİ KÜRESEL

BÜLTEN - 204

**Kalkınma Yolu'nda Yeni
Güzergâh**

**ABD-Çin Rekabetinde
Diplomatik Yumuşama Arayışı**

**Asya-Pasifik Ekseninde
Mikroçip Savaşları**

**İspanya Siyasal Kriz: Yeni
Aşama**

**Orta Asya Jeopolitiğinde Yeni
Enerji ve Lojistik Hatları: Hazar
Geçişli Koridorun Stratejik
Dönüşümü**

ABD'nin Yaptırım Kararları

**Pakistan-ABD Arasında Yeni
Sayfa**

**Gazze'de Eğitim Krizi ve İnsani
Çöküş**

ODAP
Dünyayı Okumak İçin...

Kalkınma Yolu'nda Yeni Güzergâh

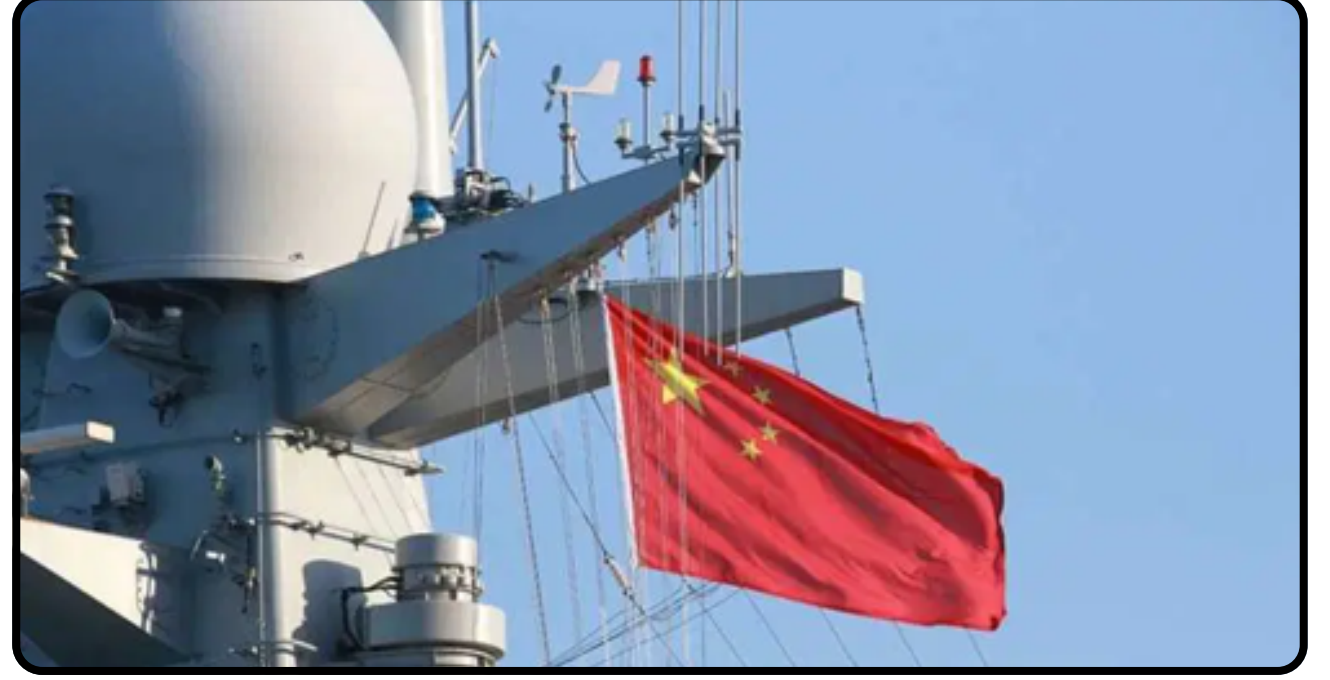
Irak hükümeti, 29 Mayıs 2026'da yaptığı resmi açıklamada Kalkınma Yolu projesinin güzergâhını değiştirerek Kürdistan Bölgesi üzerinden, özellikle Duhok hattından geçecek şekilde yeniden düzenlediğini duyurdu. Bu karar, Kürdistan Bölgesi Hükümeti ile Bağdat arasında yürütülen görüşmelerin ardından onaylandı. Normalde proje Basra'dan başlayıp güney ve orta Irak illerinden geçerek Türkiye'ye ulaşacaktı; yeni düzenlemeyle güzergâh artık Kürdistan Bölgesi'nin stratejik kapısı olan Peşhabur üzerinden Türkiye'ye bağlanacak. Bu değişiklik, Erbil'in uzun süredir dile getirdiği dışlanma eleştirilerine yanıt niteliği taşıırken, aynı zamanda bölgenin ekonomik ve jeopolitik öneminin kabulü anlamına geliyor. Bu gelişme Irak'ın iç siyasi dengeleri ile bölgesel jeopolitik rekabetin kesişiminde şekillenen çok katmanlı bir stratejik tercihi yansıtıyor. Kalkınma Yolu, yalnızca ekonomik bir altyapı projesi değil; aynı zamanda Irak'ın ulusal egemenliğini pekiştirme ve bölgesel nüfuzunu artırma aracı. Kürdistan

Bölgesi'nin dahil edilmesi, bölgenin sanayi ve petrol kapasitesini projeye entegre ederek ekonomik verimliliği artırırken, Bağdat-Erbil ilişkilerinde yeni bir uzlaşma zemini yaratıyor. Bununla birlikte, eski petrol ve gümrük yasalarının güncelliğini yitirmesi, federal mahkeme kararlarının Kürdistan petrolü üzerindeki tartışmalı etkileri ve milis gruplarının enerji tesislerine yönelik saldırıları sürecin kırılma noktasını artırıyor. Bu bağlamda güzergâh değişikliği, yatırımcı güvenliği açısından da sembolik bir taahhüt niteliği taşıyor. Ayrıca Kürdistan Bölgesi yetkilileri, gümrük sisteminde ayrımcılığın yolsuzluğa yol açabileceğini vurgulayarak tüm sınır kapılarında Asycuda sisteminin uygulanmasını talep ediyor. Yabancı yatırımcıların güvenliği konusunda Başbakan Mesrur Barzani'nin girişimleri öne çıkarken, milis saldırılarının yarattığı baskı nedeniyle üretim kapasitesinde düşüş yaşandığı da belirtiliyor. Türkiye'nin rolü ise kritik: Ankara, bu proje sayesinde Körfez'den Avrupa'ya uzanan lojistik zincirin merkezinde yer alıyor ve Irak'ın Avrupa pazarlarına açılmasında vazgeçilmez bir ortak haline geliyor. Dolayısıyla güzergâhın Kürdistan Bölgesi'ne kaydırılması, yalnızca teknik bir düzenleme değil; Irak'ın ekonomik çeşitlenme hedefleriyle uyumlu, İran'ın transit hâkimiyetine meydan okuyan ve Türkiye'nin bölgesel rolünü güçlendiren çok boyutlu bir stratejik hamle olarak öne çıkıyor. Esasen bu

ODAP
Dünyayı Okumak İçin...

hamle, Körfez ve Avrupa arasındaki entegrasyonu hızlandırırken taraflar arasında de facto bir karşılıklı bağımlılık ilişkisi inşa ediyor; çünkü hat sadece fiziki bir yoldan ibaret kalmayıp, Büyük Faw Limanı'ndan Türkiye üzerinden Avrupa otoyol ve demiryolu ağlarına uzanan kesintisiz bir taşımacılık koridoru kurmayı amaçlıyor. Doğal olarak bu durum, Ortadoğu'nun geleneksel enerji ve ticaret hatlarındaki tekelleri yapıları sarsarak daha çok kutuplu bir lojistik ekosistemin önünü açarken, Erbil ile Bağdat arasındaki bu yeni ortaklık zemini iki aktörün de uluslararası piyasalardaki kredibilitelerini ve doğrudan yabancı sermaye yatırımlarını yakından ilgilendiriyor. Öte yandan, projenin sürdürülebilirliği doğrudan doğruya hukuki ve kurumsal altyapının yenilenmesine bağlı görünüyor; kebase sınır kapılarında ASYCUDA sistemine geçiş talebi, ticaretin şeffaflaşması ve işlem maliyetlerinin düşürülmesi hedefiyle birebir örtüşüyor. Saha güvenliğinin milis gruplarının asimetrik tehditlerine karşı tahkim edilmesi boru hatlarının sürekliliği için hayati bir önem taşıırken, Türkiye ile Irak arasındaki gümrük bariyerlerinin esnetilmesi de iki ülkenin hinterlandını genişleterek ticari hacmi katlama potansiyeli taşıyor; sonuç itibarıyla güzergâhın Duhok'a kaydırılması, projenin finansal geleceğini güvenceye alırken bölgesel aktörlerin küresel tedarik zincirindeki yerini daha güçlü bir şekilde yeniden tanımlıyor.

Asya-Pasifik Ekseninde Mikroçip Savaşları

19 Mayıs 2026 tarihi itibarıyla Tayvan Boğazı ve Güney Çin Denizi çevresinde yoğunlaşan askeri hareketlilik ve deniz ablukası senaryoları, küresel teknoloji tedarik zinciri ve bölgesel güvenlik mimarisi üzerindeki baskıyı kritik bir aşamaya taşımaktadır. Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun bölgedeki deniz ve hava devriyelerini artırması, Washington ve müttefikleri tarafından "statükoyu tek taraflı değiştirme çabası" olarak nitelendirilirken; Pekin yönetimi bu adımları egemenlik haklarının korunması çerçevesinde savunduğunu yinelemektedir. Yaşanan bu taktiksel tırmanış, küresel piyasalarda yeni bir ekonomik ve lojistik kriz endişesini derinleştirmektedir. Bu gerilimin merkezinde sadece toprak bütünlüğü veya deniz yetki alanları değil, aynı zamanda modern dijital ekonominin can damarı olan yarı iletken (mikroçip) üretimi yer almaktadır. Tayvan'ın dünya ileri teknoloji çiplerinin büyük bir kısmını tek başına üretmesi, olası bir askeri tırmanışı salt bir bölgesel çatışma olmaktan

çıkartıp küresel bir enflasyonist krize ve teknolojik duraksamaya dönüştürme potansiyeli taşımaktadır. ABD'nin Asya-Pasifik stratejisindeki "önce ekonomi ve yerli üretim" hamlelerine rağmen, sahadaki askeri tahkimatın sürmesi stratejik bir belirsizlik yaratmaktadır. Bu durum, yarı iletken sektörünü jeopolitik bir baskı unsuru haline getirmektedir. Türkiye'nin bu süreçteki tutumu, Doğu ve Batı arasındaki ticaret yollarının güvenliğini ve küresel lojistik hatların sürekliliğini önceleyen "çok boyutlu denge" politikasına dayanmaktadır. Ankara, bir yandan teknolojik bağımsızlık ve yerli üretim hamlelerini sürdürürken, diğer yandan Asya-Pasifik'teki istikrarın küresel ekonomiye olan asimetric etkilerini minimize etmek adına diplomatik istişarelere önem vermektedir. Türkiye'nin temel dış politika motivasyonu, küresel ticaretin ve tedarik zincirlerinin zarar görmesini engellemektir. Sonuç olarak, Pasifik'teki bu hareketlilik asimetric bir güç mücadelesinden ziyade, tarafların teknolojik üstünlük ve lojistik dayanıklılıklarını test ettiği stratejik bir satranç oyununa dönüşmüştür. Tayvan Boğazı'ndaki hassas denge, önümüzdeki süreçte küresel dijital ekonominin rotasını belirleyen en temel faktör olmaya devam edecektir.

Orta Asya Jeopolitiğinde Yeni Enerji ve Lojistik Hatları: Hazar Geçişli Koridorun Stratejik Dönüşümü

20 Mayıs 2026 tarihi itibarıyla Ukrayna Savaşı sonrası batı sınırlarında lojistik engellerle karşılaşan ve küresel pazarlara erişimde alternatif arayan Orta Asya devletleri, Hazar Geçişli Doğu-Batı Orta Koridoru'nu canlandırmak adına diplomatik ve altyapı çalışmalarına hız vermiştir. Kazakistan, Özbekistan ve Türkmenistan'ın enerji kaynaklarını ve ticari mallarını Rusya baypas edilerek doğrudan Avrupa'ya ulaştırmayı hedefleyen bu stratejik hamle, bölgedeki geleneksel güç dengelerini kökten sarsmaktadır. Brüksel ve Pekin'in de yakından takip ettiği bu süreç, Orta Asya'yı çok kutuplu dünya düzeninin yeni lojistik merkezi haline getirmektedir. Krizlerin ve yaptırımların gölgesinde şekillenen bu jeopolitik dönüşüm, büyük güçlerin bölge üzerindeki nüfuz mücadelesini keskinleştirmektedir. Rusya, arka bahçesi olarak gördüğü bu coğrafyadaki lojistik

ODAP
Dünyayı Okumak İçin...

tekeline kaybetmemek adına bölge ülkeleriyle ikili ekonomik anlaşmalarını yenilemeye çalışırken; Çin, "Kuşak ve Yol" inisiyatifinin kara ayağını güvenli limanlara ulaştırmak amacıyla Hazar Denizi limanlarına devasa yatırımlar yapmaktadır. Avrupa Birliği ise enerji çeşitliliğini güvence altına almak adına Orta Asya gazına ve nadir toprak elementlerine yönelik doğrudan finansman paketleri açıklamaktadır. Bu durum, Orta Asya devletlerinin "çok vektörlü" bir dış politika izleyerek küresel güçler arasında bir denge unsuru olmalarını zorunlu kılmaktadır. Türkiye, bu süreçte Orta Koridor'un hem fiziki hem de diplomatik açıdan en kritik terminali ve oyun kurucusu olarak merkezi bir rol oynamaktadır. Ankara, Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) çatısı altında bölge ülkeleriyle kurduğu entegrasyonu, Hazar geçişli hatlar sayesinde somut bir ekonomik ve askeri iş birliğine dönüştürmektedir. Türkiye'nin temel dış politika motivasyonu, Doğu ile Batı arasında güvenli, kesintisiz ve Rusya-İran hatlarına bağımlı olmayan alternatif bir enerji ve ticaret koridoru inşa ederek küresel jeopolitikteki transit merkez konumunu tahkim etmektir. Sonuç olarak, Orta Asya'daki bu lojistik ve enerji odaklı hareketlilik, küresel ticaret yollarının yeniden çizildiği bu dönemde coğrafi konumun stratejik bir silaha dönüşebileceğini kanıtlamaktadır. Hazar Geçişli Koridor'un tam kapasiteyle işletilmesi, önümüzdeki süreçte hem Avrasya'nın güvenlik denklemini hem de Avrupa'nın enerji arz güvenliğinin geleceğini doğrudan belirleyecektir.

Pakistan-ABD Arasında Yeni Sayfa

Washington'da gerçekleşen kritik bir temas, Pakistan ile ABD arasındaki ilişkilerin yeniden şekillendiğine dair önemli sinyaller verdi. Pakistan Dışişleri Bakanı Muhammed IshaqDar, ABD Dışişleri Bakanı Marco Rubio ile Washington DC'de bir araya geldi. Samimi bir ortamda yürütülen görüşmede iki ülke arasındaki ilişkilerin son bir yıldaki olumlu seyri masaya yatırıldı. Görüşmede yalnızca mevcut ilişkinin değerlendirmesiyle yetinilmedi; somut adımlar için de zemin oluşturuldu. Ekonomik ve ticari ilişkilerin derinleştirilmesi, kültürel iş birliğinin pekiştirilmesi ve terörle mücadelede ortaklığın güçlendirilmesi başlıklarında karşılıklı mutabakat sağlandığı açıklandı. Bu üç başlık, iki ülkenin ilişkilerini yalnızca güvenlik ekseninde değil çok katmanlı bir zemine oturtma iradesini yansıtıyor. Bakan Dar'ın gündemde tuttuğu bir diğer önemli mesele ise bölgesel ve küresel dengelerdi. Dar, değişen jeopolitik konjonktür üzerine görüş alışverişinde bulunurken ABD Başkanı

Trump'ın barışa olan bağlılığını ve ABD-İran ateşkesine verdiği desteği olumlu bir çerçevede değerlendirdi. Pakistan'ın bu süreçte yalnızca seyirci değil aktif bir taraf olduğunu ortaya koydu. Nitekim Dar, ülkesinin dost ülkelerin katkısıyla bölgede barış ve istikrar için yürüttüğü çabaların meyvesini vereceğine olan inancını da dile getirdi. Rubio'nun tutumu da dikkat çekiciydi. ABD Dışişleri Bakanı, Pakistan'ın diplomatik arabuluculuk rolünü takdirle karşıladığını ve İslamabad ile Washington arasındaki yakın koordinasyonu olumlu bulduğunu ifade etti. Bu, Pakistan'ın özellikle Güney Asya'daki gerilim dönemlerinde oynadığı kritik köprü rolünün Washington tarafından tescil edilmesi anlamına geliyor. Öte yandan görüşmede İran-ABD müzakere sürecinin ayrıntılarına girilmedi; bu konuda herhangi bir somut bilgi paylaşılmadı. Ancak Dar'ın ateşkes sürecine destek veren bir tutum sergilemesi, İslamabad'ın bölgede istikrarı önceliklendirdiğini ve Tahran ile Washington arasında dolaylı da olsa yapıcı bir rol üstlenmeye hazır olduğunu gösteriyor. Uzun yıllar boyunca zaman zaman gerilen Pakistan-ABD ilişkilerinin şu an belirgin bir yumuşama sürecine girdiği, her iki tarafın da bu süreci koruma konusunda istekli olduğu anlaşılıyor.

ABD-Çin Rekabetinde Diplomatik Yumuşama Arayışı

ABD ile Çin arasında gerçekleştirilen liderler zirvesinin ardından ortaya çıkan diplomatik tablo , Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Antonio Guterres'in zirvede "büyük bir ilerleme sağlanmadığını" açıklaması, iki ülke arasındaki stratejik rekabetin devam ettiğini göstermektedir. Bununla birlikte tarafların doğrudan çatışmayı önlemeye yönelik kontrollü diplomasi yürüttüğü anlaşılmaktadır. ABD ile Çin arasındaki ilişkiler son yıllarda ticaret savaşları, teknoloji rekabeti, Tayvan sorunu ve askeri nüfuz mücadelesi nedeniyle giderek sertleşmektedir. Pekin'de gerçekleştirilen görüşme sonrasında tansiyonun geçici olarak düşmesi olumlu değerlendirilse de, temel anlaşmazlık alanlarının çözülmediği görülmektedir. Özellikle ticaret ateşkesinin uzatılmaması, iki ekonomi arasındaki yapısal rekabetin devam edeceğini göstermektedir. Çin'in üretim kapasitesi ve küresel tedarik zincirlerindeki etkisi, ABD açısından stratejik

tehdit olarak algılanmaktadır. Bu gelişmelerin küresel ekonomi üzerindeki etkisi oldukça belirgin olmaktadır. Avrupa piyasalarında yaşanan dalgalanmalar, yatırımcıların hem İran krizi hem de ABD-Çin ilişkilerindeki belirsizlik nedeniyle temkinli davrandığını göstermektedir. Özellikle enerji fiyatlarındaki yükseliş ve ticaret gerilimleri, dünya ekonomisinde yeni bir stagflasyon endişesini gündeme getirmektedir. ABD-Çin rekabeti artık yalnızca ekonomik değil, sistemsal bir mücadele niteliği taşımaktadır. Her iki devlet de uluslararası düzenin liderliği konusunda uzun vadeli stratejik pozisyon almaktadır. ABD mevcut liberal uluslararası düzeni korumaya çalışırken, Çin daha çok çok kutuplu ve Asya merkezli yeni bir denge oluşturmayı hedeflemektedir. Bu nedenle liderler zirvesinde büyük bir uzlaşma çıkmaması şaşırtıcı olmamaktadır. Sonuç itibarıyla bu gelişme küresel siyasette büyük güç rekabetinin kontrollü biçimde sürdüğünü göstermektedir. Diplomatik temaslar gerilimi azaltmakta ancak yapısal sorunları çözmeye yetmemektedir. Bu durum, önümüzdeki dönemde uluslararası sistemde ekonomik bloklaşma ve stratejik kutuplaşmanın derinleşebileceğine işaret etmektedir.

İspanya Siyasal Kriz: Yeni Aşama

27 Mayıs 2026'da İspanya'da polis, iktidardaki Sosyalist İşçi Partisi'nin (PSOE) Madrid'deki genel merkezine mahkeme kararıyla baskın düzenledi; yolsuzluk, usulsüz finansman ve dezenformasyon kampanyaları iddiaları soruşturmanın merkezinde yer aldı. Bu gelişme, yalnızca bir adli operasyon değil, aynı zamanda İspanya'nın siyasal sisteminde şeffaflık ve hesap verebilirlik kapasitesinin sınındığı kritik bir dönemeçtir. Olayın nedenleri arasında uzun süredir gündemde olan yolsuzluk iddiaları, kamuoyunun artan baskısı, muhalefetin hükümeti istifaya zorlayan söylemleri ve Avrupa Birliği'nin demokratik standartlara uyum talepleri bulunmaktadır. Baskının sonuçları ise çok katmanlıdır: iç siyasette erken seçim çağrılarının güçlenmesi, hükümetin meşruiyet krizine sürüklenmesi ve kamuoyunda siyasal güvenin zedelenmesi beklenmektedir. Ayrıca bu gelişme, İspanya'nın Avrupa'daki demokratik imajını da etkilemekte; yolsuzlukla mücadelede etkinlik düzeyinin sorgulanmasına

yol açmaktadır. Bu olay, aynı zamanda Avrupa'da yükselen popülist söylemlerin beslendiği bir örnek olarak da görülebilir; çünkü iktidar partisine yönelik yolsuzluk iddiaları, halkın siyasal sisteme olan güvenini aşındırarak radikal alternatiflere yönelimi artırabilir. Dolayısıyla baskın, yalnızca PSOE'nin iç sorunlarını değil, İspanya'nın demokratik kurumlarının dayanıklılığını ve Avrupa siyasetindeki konumunu da sınayan bir gelişme olarak okunmalıdır. Bu bağlamda, olayın göstergesi, İspanya'da siyasal hesap verebilirliğin kriz anlarında nasıl sınandığını ve demokratik sistemin yolsuzlukla mücadelede ne ölçüde etkin olduğunu ortaya koymaktadır; aynı zamanda hükümetin dış politikada güçlü söylemlerine rağmen içerde kırılğan bir zeminde ilerlediğini göstermektedir.

ABD'nin Yaptırım Kararları

Washington'dan gelen açıklamalar, ABD ile İran arasındaki gergin ilişkilerde yeni bir sayfa açılacağına işaret ediyor. ABD Hazine Bakanı Scott Bessent, Reagan Ulusal Ekonomi

Forumu'nda gazetecilerin sorularını yanıtlarken, İran'a uygulanan yaptırımların ve deniz ablukasının kaldırılması meselesinde net bir mesaj verdi: Atılacak adımlar ani ve toptan olmayacak, süreç kademeli bir çerçevede yürütülecek. Bessent'in "Kaldırılacak herhangi bir yaptırım yavaş bir şekilde kaldırılacak" ifadesi, Washington'ın bu süreçte temkinli bir hat izleyeceğini ortaya koyuyor. Bu yaklaşım, olası bir anlaşmanın hemen ardından İran'ın ekonomik nefes almasına kapı aralanmayacağı, her adımın kontrollü biçimde atılacağı anlamına geliyor. Başka bir deyişle ABD, masaya otursa da elindeki kozları birer birer ve ölçülü biçimde bırakmayı tercih ediyor. Aynı gün Başkan Donald Trump da konuya ilişkin dikkat çekici bir açıklama yaptı. Trump, ABD'nin İran limanlarına uyguladığı deniz ablukasını nedeniyle mahsur kalan gemilerin artık "eve dönme sürecine" başlayabileceğini belirtti. Bu ifade, abluka politikasının fiilen yumuşamaya başladığına dair ilk somut sinyal olarak yorumlanabilir. Öte yandan Bessent, forumda yalnızca yaptırım politikasını değil, aynı zamanda Washington'ın İran üzerindeki ekonomik baskı araçlarını nasıl kullandığını da gözler önüne seren çarpıcı bir bilgi paylaştı. Trump yönetiminin İran'a karşı sürdürdüğü ekonomik baskı kampanyası kapsamında, İran ile bağlantılı 1 milyar dolarlık kripto varlığa el konulduğunu açıkladı. Bu rakam, dijital varlıkların artık geleneksel yaptırım

mekanizmalarının bir parçası haline geldiğini ve ABD'nin bu alanda ciddi bir takip kapasitesi geliştirdiğini açıkça göstermektedir. Tüm bu gelişmeler bir arada değerlendirildiğinde, ABD-İran ilişkilerinde köklü bir dönüşümün eşiğinde olduğu anlaşılıyor. Ancak Washington'ın tutumu, uzlaşya sıcak bakıldığını ama aceleci davranılmayacağını gösteriyor. Kademeli açılım stratejisi, hem iç politikadaki muhafazakâr kaygıları yönetmeye hem de İran'ın ileride pazarlık masasına getireceği taleplere karşı hazırlıklı olmaya yönelik hesaplı bir tercih gibi görünüyor. Sürecin bundan sonraki seyri, iki tarafın da ne kadar esneklik göstermeye hazır olduğuna bağlı olacak.

Gazze'de Eğitim Krizi ve İnsani Çöküş

Gazze'de derinleşen insani kriz , bölgede iki yıldır devam eden çatışmalar sonucunda yüz binlerce çocuğun eğitim sisteminin dışında kaldığı belirtilmektedir. Çadırlarda sınava hazırlanan öğrencilerin görüntüleri, savaşın yalnızca fiziksel yıkım değil, toplumsal gelecek üzerinde de ağır sonuçlar yarattığını

göstermektedir. Gazze'de okulların büyük bölümünün kullanılamaz hale gelmesi, eğitim altyapısının sistematik biçimde çöktüğünü ortaya koymaktadır. Eğitim yalnızca bireysel gelişim açısından değil, toplumsal istikrar ve uzun vadeli kalkınma açısından da kritik öneme sahiptir. Bu nedenle eğitim sisteminin çökmesi, gelecekte daha derin sosyal ve ekonomik sorunların ortaya çıkmasına neden olabilecektir. Özellikle çocukların sürekli savaş ortamında büyümesi, travma ve kuşaklar arası yoksulluk riskini artırmaktadır. Uluslararası toplumun Gazze konusundaki yaklaşımı ise eleştiri konusu olmaktadır. Birleşmiş Milletler ve çeşitli insani yardım kuruluşları defalarca ateşkes çağrısında bulunmasına rağmen kalıcı çözüm sağlanamamaktadır. Batılı devletlerin güvenlik merkezli politikaları ile insani kaygılar arasındaki çelişki giderek daha görünür hale gelmektedir. Bu durum uluslararası hukukun uygulanabilirliği konusunda da tartışmalara yol açmaktadır. Öte yandan aynı gün Birleşmiş Milletler'in tarihi bir iklim kararını desteklemesi, küresel gündemin yalnızca savaşlardan ibaret olmadığını göstermektedir. Ancak Gazze örneğinde görüldüğü üzere uluslararası sistem, insani krizlere karşı hızlı ve etkili müdahale üretmekte zorlanmaktadır. Küresel yönetim mekanizmalarının işlevselliği bu nedenle sorgulanmaktadır. Sonuç olarak bu gelişmeler modern savaşların yalnızca askeri sonuçlar doğurmadığını; eğitim, psikoloji, ekonomi ve toplumsal yapı üzerinde uzun süreli etkiler

ODAP
Dünyayı Okumak İçin...

yarattığını göstermektedir. Gazze’de yaşanan kriz, 21. yüzyılda insani güvenlik kavramının devlet güvenliği kadar önemli hale geldiğini açık biçimde ortaya koymaktadır.